

Alt i alt må vi sige: Vi har forståelse for forslagens intentioner, og vi vil gerne være med til øget oplysning, som kan føre til, at flere tager stilling og melder sig som organdonorer. Men vi er ikke enige i de midler, Fremskridtspartiet lægger op til.

Jan Kørpe Christensen (FP):

De seneste år har vi været i den kedelige situation, at der har været en alvorlig mangel på organdonorer, og vi må se i øjnene, at mangelen på organer desværre er stigende.

Der er fremkommet adskillige argumenter for, at der skal gøres en særlig indsats for at hjælpe de borgere, hvis liv helt eller delvis afhænger af, at der kommer flere organdonorer. Tal fra Europarådets særlige ekspertkomité inden for transplantation viser også, at danskerne er blandt de mest påholdende i den vestlige verden, når det drejer sig om at afgive organer. I undersøgelsen fra 1996 ligger Danmark som nr. 14 blandt de 17 vestlige lande, opførelsen dækker.

Fremskridtspartiet opfordrer regeringen til at tage initiativ til at igangsætte en større debat og dermed skabe grundlag for, at flere og flere borgere får mulighed for at tage stilling til dette svære spørgsmål om at være organdonor.

Det er et meget nødvendigt spørgsmål, Fremskridtspartiet har bragt på banen i dag, og det vil nok af mange anses som et uoverskueligt problem at tage stilling til et så personligt og moralsk forpligtende spørgsmål, hvilket kun er naturligt. Men som situationen er i dag, må og skal der skaffes flere organdonorer, hvis vi skal have mulighed for at forbedre de syges livskvalitet og redde flere liv.

Fremskridtspartiet er af den opfattelse, at det er vigtigt, at den enkelte tager stilling, før den pågældende bliver konfronteret med spørgsmålet om donation af organer, altså mens der er fred og ro til eftertanke, og ikke først, når ulykken rammer en af ens nære. Organdonorer oplyser selv, at det skaber afklarede forhold, når man har taget stilling hertil. Det er imidlertid ikke hensigtsmæssigt, at borgerne først tager stilling, når de står i en svær følelsesmæssig situation. Kun 7 pct. af befolkningen har ladet sig registrere i donorregisteret, men 48 pct. af befolkningen har taget stilling, og 27 pct. har planer om at blive registreret. Regeringen skulle have haft dette for øje for lang tid siden. Regeringen har måske mere eller mindre sovet i timen, så lad os nu få sat gang i denne søgen efter flere donorer.

Antallet af personer, der har gjort sig deres stilling klar, er stigende i takt med med uddannelsesniveaue, og det viser, at der skal mere oplysning til og mere initiativ. De initiativer, regeringen har taget med f.eks. tekst-tv, trykknapsystem og informationsfoldere, er ikke nok. Vi ved fra undersøgelser, at danskerne gerne vil hjælpe, men tilbudet skal bare være nemmere for borgerne at gå til. Populært sagt: Tingene skal serveres på et sølvfad for borgerne. Der skal dannes et bedre grundlag for en åben og sober debat om dette svære personlige, etiske og moralske spørgsmål, og oplysningsindsatsen skal endvidere i høj grad kombineres med oplysning om den forbedrede livskvalitet, transplanterede opnår.

Jeg vil gerne uddybe, hvad Fremskridtspartiet mener med, at tilsagn om donation af organer skal være juridisk bindende, så pårørende ikke kan omstøde beslutningen, og det vil jeg komme ind på i mine afsluttende bemærkninger.

Bruno Jerup (EL):

Jeg vil gerne sige, at jeg som udgangspunkt er positiv over for Fremskridtspartiets forslag. Det er efter min opfattelse en moderat udgave af nogle af de indlæg, der har været i debatten om problemer med at skaffe tilstrækkeligt med organdonorer.

Jeg vil også godt understrege – og det er meget vigtigt for Enhedslisten – at spørgsmålet om behovet for organer ikke bør ses løserevet fra vores sundhedspolitiske prioriteringer i det hele taget. Hvad kan vi gøre med hensyn til forebyggende indsats for at forhindre, at der bliver behov for disse organer, lunger, nyrer osv.? Her kan vi måske med ganske få midler komme ganske langt frem for at stå med problemet med at skaffe tilstrækkeligt med organer og operere og skifte organer ud.

Men når det er sagt, er der naturligvis et konkret problem, som også skal løses. Det er vigtigt, at vi holder fast i – det synes vi i hvert fald – at hospitalerne ikke skal udvikle sig til rene organomfordelingscentraler, og at man øger informationen til befolkningen og fastholder det frivillige valg.

Derefter til de enkelte punkter i beslutningsforslaget. Det første punkt om det juridisk bindende tilsagn over for de pårørende er jeg til en vis grad enig i. Men det må vel betyde, at denne juridiske binding kun kan gælde for personer, som er over 18 år. Det tror jeg er nødvendigt at fastholde. Jeg tror også, at den juridiske binding